

der kunne være en mulighed, hvis det var sådan, at forbruget ikke blev nedbragt. Så derfor er det jo selv bragt på bane af Det Konservative Folkeparti, og så syntes vi, det jo lå smukt der.

Men når hr. Wedell-Neergaard undrer sig over, at det her beslutningsforslag så kommer nu, jamen så synes jeg ikke, det kan undre. Man har konstateret i efteråret 2006, at forbruget er stærkt stigende, men der er ikke truffet en eneste heroisk beslutning, der gør, at det falder.

Derfor kan det vel ikke undre, at man på et eller andet tidspunkt siger, at nu må nok være nok, hvis vi skal nå målet i 2009.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at beslutningsforslaget er udarbejdet på den her måde, for det var præcis det svar, som fru Mette Gjerskov gav på et samråd, hvor ministeren returnerede spørgsmålet, hvad Socialdemokratiet vil gøre; så kom der præcis den formulering, som ligger i dette beslutningsforslag, og det bragte i virkeligheden regeringen og Socialdemokratiet ind på en fælles bane, hvor der kan findes løsninger.

Og derfor er jeg skuffet over, at hr. Torben Hansen nu sår tvivl om Socialdemokratiets politik på det her område, for det er rådgivningssporet, som er det mest effektive. Dermed indikerer jeg også, at rådgivningssporet er det, der skal følges, når vi skal finde løsninger.

Og jeg er da fuldstændig på linje med hr. Torben Hansen: Forbruget har været stigende, og det er utilfredsstillende. Der er så iværksat et udredningsarbejde på forskellig vis, og målet er jo at finde en måde, hvorpå det kan nedbringes til 1,7 i 2009.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg kunne forstå på hr. Wedell-Neergaard, da hr. Wedell-Neergaard startede sin tale, at jeg skruede op for retorikken. Det synes jeg bestemt også at hr. Wedell-Neergaard gør med, at nu er vi ved at tale os væk fra det hele og alt muligt andet.

Hvis det er i forbindelse med kvoter og afgifter, vil jeg gøre opmærksom på, at miljøministeren selv har nævnt det som en mulighed på samrådet; det ligger i samrådsnotitsen i 2005. Og når ministeren har nævnt det som en mulighed, må jeg også regne med, at det er en del af det, som er nogle af de virkemidler, regeringen tænker på. Og hvis de kommer med et forslag til det, så vil vi selvfølgelig se positivt på det.

Men det, der har været vores idé med det her forslag, har jo netop været, også på baggrund af Nyborgforsøgene – som jeg tror hr. Wedell-Neergaard kender – at man ved at gå ind og lave nogle direkte planer for hver enkelt bedrift, nogle helt konkrete ting, rent faktisk kan komme rigtig langt.

Hvorfor kunne hr. Wedell-Neergaard ikke kvittere for det og så sige: O.k., der ligger rent faktisk nogle gode ting her, dem vil vi straks gå i gang med, for det er jo fuldstændig uholdbart, at forbruget stiger og stiger og stiger? Og alle siger jo også allerede nu, at de tal, der kommer for 2006, er man bange for. Jamen hvorfor så vente et halvt år på at blive bekræftet i, at det også var galt for 2006, så vi har haft 5 år i træk med stigninger? Hvorfor ikke tage fat om nældens rod nu? Det gør det jo altså lidt nemmere.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil gerne invitere hr. Torben Hansen på udflugt her i 2007, således at hr. Torben Hansen altså ikke behøver at referere til samtaler, der foregik i 2005.

Det viser jo meget tydeligt, at der er foregået en udvikling, for der har faktisk været en række samtaler, og der har været udarbejdet en række rapporter, og det er det, jeg tror ligger til grund for Socialdemokratiets beslutningsforslag. Og derfor er det en refleksion på den nye viden på det her område og de forsøg, der har været gjort på konkret at nedbringe pesticidforbruget på den enkelte bedrift. Og her har vi noget, som man kan sige virker, nemlig den rådgivningsindsats, som ligger i, at man arbejder med at forøge vidensniveauet, og at man arbejder med sprøjtejournaler.

Så jeg synes, at også Socialdemokratiet på fornuftig vis har udviklet sin politik på det her område.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg blev lidt forundret over, at hr. Christian Wedell-Neergaard sagde, at han i og for sig var tilhænger af 1,7-målsætningen med hensyn til at nedbringe belastningen fra pesticider. Jeg ved ikke, hvad der ligger i det der med »i og for sig«. Der var også noget andet, der undrede mig lidt, nemlig at vi ikke skulle øge belastningen. Men jeg troede, det var meningen, at den skulle ned. Det tredje, der undrede mig, var, at der måske